

Žít a nechat žít

Hana Hegerová

Je ráno, jedou popeláři
sklízet špačky cigaret.
A s nimi běží úsvit snídat
úmysly a zbytky vět.

Malý princ se vrací z flámu
v knoflíkové dírce květ.
Kdo ho ale doma pozná?
-Ten flám trval třicet let.

Pan Hamlet si šeptá s lebkou,
brzo však začne klít.
Na její čelo někdo napsal:
"Žít a nechat žít."

Mlhou si davy Abrahámů
klestí cestu na kopec.
A každý z nich má sebou špagát,
pochodeň a pevnou klec.

Ahasver jede autobusem
na konečnou stanici.
Tu prý brzy ohlásí
neón zářící.

Ve velkých křeslech se zas
mudrci budou přít
o současném smyslu věty
"Žít a nechat žít!"

Znavení zvláštní přidělenci
hloubají, kdo je přidělí.
Vědí, že účel světí prostředky,
kdo však světí účely?

Dokonce ani velvyslanec
neví, kdo ho velvyslal.
Zná jen pokyn, aby svého
pokra dobře hrál.

Drácula si dnes nechal
tři deci krve vzít.
A novinářům řek` jen:
"Žít a nechat žít."

Pohledná Kirké v tmavých brýlích
vidí důvod zajásat:
V jedné noci stihla zaklít
čtyři chlápky do prasat.

Hrdina dřiny maratónu
s pohárem a s kyticí,
se směje na mrzáka s berlí:
"Chlapče buď vždycky nad věcí!"

A řeka je dnes znova
jak pár let nevětraný byt,

z něhož někdo vloni volal:
"Žít a nechat žít!"

Už letí láhev šampaňského
křtít další loď Titanic.
Na bulváru zatím sedí
spokojený pokladník.

Herečky končí představení,
i mě někdo představil.
Představy hryžou do mých svítání
jak do stromů zuby pil.

Amplión na náměstí
vyhrává skvělý hit.
Jmenuje se samozřejmě
"Žít a nechat žít."